हे०चं०६ तर्ह्यथांजसा। द्राक्स्नागरंझटित्याशुमंक्ष्वह्नायचसत्वरं ॥ १६७ ॥
सदासनानिशंशश्वद्भूयोऽभीक्ष्णंपुनःपुनः। असकृन्मुहुस्सायंतुदिना
न्तेदिवसेदिवा ॥ १६८ ॥ सहसैकपदेसद्योऽकस्मात्सपदितत्क्षणे।
चिरायचिररात्रायचिरस्यचचिराच्चिरं ॥ १६९ ॥ चिरेणदीर्घकालार्थेक
दाचिज्जातुकहिर्चित्। दोषानक्तमुखारात्रौप्रगेप्रातरर्हर्मुखे ॥ १७० ॥
तिर्य्यगर्थेतिरःसाचिनिष्फलेतुवृथामुधा। मृषामिथ्याऽनृतेऽभ्यर्णेसमयानि
कषाहिरुक् ॥ १७१ ॥ शंसुखेबलवत्सुष्ठुकिमुतातीवनिर्भरे। प्राक्पु
राप्रथमेसंवद्वर्षेपरस्परंमिथः ॥ १७२ ॥ उषानिशान्तेऽल्पेकिंचिन्मना
गीषच्चकिञ्चन। आहोउताहोकिमुतवितर्क्केकिंकिमूतच ॥ १७३ ॥
इतिहस्यात्सम्प्रदायेहेतौयत्तद्यतस्ततः। संबोधनेंगभोःपाट्प्याट्हे
हैहंहोऽरेरेपिच ॥ १७४ ॥ श्रौषट्वौषट्वषट्स्वाहास्वधादेवहविर्हुतौ।
रहस्युपांशुमध्येंतरंतरेणांतरेंतरा ॥ १७५ ॥ प्रादुराविःप्रकाशेस्यादभावे
त्वननोनहि। हठेप्रसह्यमामास्मवरणेऽस्तमदर्शने ॥ १७६ ॥ अकामा
नुगतौकामंस्यादोमांपरमंमते। कच्चिदिष्टपरिप्रश्नेऽवश्यंनूनंचनिश्चये
॥ १७७ ॥ बहिर्बहिर्भवेत्ह्यःस्यादतीतेऽह्निश्वएष्यति। नीचैरल्पेमह
त्युच्चैःसत्त्वेऽस्तिदुष्ठुनिंदने ॥ १७८ ॥ ननुचस्याद्विरोधोक्तौपक्षान्तरेतुचे
द्यदि। शनैर्मन्देऽवरेत्वर्वाक्रोषोक्तावुंनतौनमः ॥ १७९ ॥ इत्याचार्य्यहे
मचन्द्रविरचितायामभिधानचिन्तामणौनाममालायांसामान्यकाण्डःषष्ठः ॥